

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **JUDr. Ing. I. R.**
sídlem M. 1311/5e, P.
insolvenční správce dlužnice H. K.
bytem L. 28, V. M.
zastoupen společností Dakonto s.r.o.,
sídlem Jámy 741/6, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2018, č.j. 11456/18/5300-22442-712448,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2018, č.j. 11456/18/5300-22442-712448, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil níže uvedená rozhodnutí Finančního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“):
 - dodatečný platební výměr ze dne 30.6.2017, č.j. 1255279/17/2913-00551-711748, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2014 ve výši 407 400 Kč a současně sdělena povinnost uhradit penále ve výši 81 480 Kč;
 - platební výměr ze dne 30.6.2017, č.j. 1255338/17/2913-00551-711748, kterým byla žalobci vyměřena DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2014 ve výši 167 210 Kč;
 - platební výměr ze dne 30.6.2017, č.j. 1255448/17/2913-00551-711748, kterým byla žalobci vyměřena DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2014 ve výši 729 460 Kč.
2. Žalovaný potvrdil závěry správce daně shrnuté ve zprávě o daňové kontrole ze dne 14.6.2017, č.j. 990733/17/2913-00560-705265, že žalobce neprokázal, že k přijatým plněním souvisejícím s pěstební činností česneku došlo tak, jak bylo deklarováno na daňových dokladech, tedy, že žalobce neunesl své důkazní břemeno a nesplnil tak podmínky pro nárok na odpočet DPH ve smyslu § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“).

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že unesl důkazní břemeno a splnil podmínky pro nárok na odpočet DPH, neboť prokázal faktickou realizaci plnění od TRADE BUILDING s.r.o. dle daňových dokladů a to, že dodal deklarované množství vypěstovaného česneku odběrateli GARMEZ group, s.r.o. Žalovaný nesprávně vyhodnotil odvolací námitky a dospěl k nesprávnému závěru.
4. Pokud správní orgány rozporují tvrzení žalobce, že v roce 2013 vypěstoval celkem 122 tun česneku na celkem 15,52 ha plochy, tak své závěry o výnosnosti odůvodňují sdělením Českého statistického úřadu ze dne 26.2.2014 v tisku; kromě uvedeného však nebylo nijak prokázáno, že by žalobce deklarované, prodané a správcem daně ověřené množství česneku vypěstoval, nakoupil či získal jiným způsobem. Žalobce nezpochybňoval zjištěnou statistiku, jedná se však o průměrnou hodnotu, která souvisí s pěstovanou odrůdou česneku či způsobem sadby. Žalovaný odmítl vyslechnout žalobcem navržené svědky, kteří by potvrdili, že žalobcem pěstovaná odrůda dosahuje vyššího výnosu než je deklarovaný celostátní výnos dle uvedeného dokumentu; tento postup považuje žalobce za nezákonný. Podle žalobce je otázka výnosnosti otázkou odbornou a při odmítnutí výslechu navržených svědků bylo povinností správce daně ustanovit znalce.
5. Pokud správní orgány dále rozporují oprávnění žalobce užívat pozemky na Havlíčkobrodsku s tím, že je měla obhospodařovat BSHB s.r.o., činí tak nesprávně s odkazem na odpověď Státního zemědělského intervenčního fondu. Podle žalobce není zemědělské obhospodařování půdy vázáno na faktický výkon zemědělské činnosti, nýbrž na vlastnictví zemědělsky obhospodařované půdy. Vyjádření jednatele BSHB s.r.o. o tom, že v letech 2013 a 2014 BSHB s.r.o. obhospodařovala díl půdního fondu o výměře 15,52 ha,

bylo správné a nijak neomezovalo možnost žalobce na tomto pozemku samostatně hospodařit na základě řádně uzavřené smlouvy o výpůjčce. Žalovaný pochybil, když odmítl provést výslech vedoucí oddělení přímých plateb a ostatních opatření Státního zemědělského intervenčního fondu, regionálního odboru Brno. Podle žalobce je třeba také zohlednit vyjádření S. S.

6. Podle žalobce, pokud jde o způsob tvorby ceny, tak žalobce a dodavatel nikdy nebyli spojenými osobami, jednalo se o cenu sjednanou v rámci obchodních vztahů, přičemž nárok na odpočet DPH není vázán na způsob stanovení ceny či její přiměřenost (obvyklost) na trhu.
7. Podle žalobce je dále nerozhodné, že společnost TRADE BUILDING s.r.o. je v současné době nekontaktní a na adrese sídla se reálně nenachází; nadto správce daně má k dispozici řadu prostředků, jak může požadované údaje získat.
8. Správce daně a žalovaný nesprávně hodnotili svědeckou výpověď S. S. a J. M., který potvrdil poskytování služeb (hnojení) společností AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. Žalobce dále odkazuje na svědecké výpovědi S. V., I. Z. a Ing. S. S. a uvádí, že nárok na odpočet DPH z plnění fakturovaných a dodaných TRADE BUILDING s.r.o. prokázal.
9. Pro případ, že by tomu tak nebylo, byl žalovaný povinen stanovit daň podle pomůcek. Správní orgány nezpochybňují plnění na výstupu a je tedy evidentní, že žalobce musel pro vypěstování prodaného česneku vynaložit odpovídající náklady, bez nichž nemohl obchod realizovat. U výsledku daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob přitom správce daně přistoupil ke stanovení daně podle pomůcek; obdobně mělo být proto přistoupeno ke stanovení DPH, s přihlédnutím k ekonomickým ukazatelům srovnatelných daňových subjektů.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí, na něž odkazuje s tím, že zdůrazňuje, že žalobní námitky z větší části kopírují námitky odvolací, s nimiž se dostatečně vypořádal. Pokud jde o argumenty týkající se deklarovaného plnění na výstupu, tak podle žalovaného z deklarovaného množství prodaného česneku nevyplývá, že takové množství musel žalobce vypěstovat. Správce daně přitom není povinen prokazovat, že žalobce získal deklarované množství česneku jiným způsobem než tvrzenou pěstební činností na žalobcem uváděných pozemcích.
12. Pokud jde o požadavek žalobce na ustanovení znalce, tak podle žalovaného nepředstavuje otázka výnosu česneku otázku natolik odbornou, aby správce daně nebyl schopen formulovat pochybnosti ohledně schopnosti žalobce vypěstovat deklarované množství česneku, a to za použití údajů Českého statistického úřadu, který je dle § 4 odst. 1 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, orgánem určeným pro získávání, zpracování a poskytování statistických informací mimo jiné státním orgánům.
13. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

14. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
16. V projednávané věci je sporné, zda žalobce prokázal oprávněnost uplatnění nároku na odpočet DPH v příslušných zdaňovacích obdobích roku 2014 (1., 2. a 3. čtvrtletí) u přijatých plnění souvisejících s deklarovanou pěstební činností česneku na pozemcích na Znojemsku a Havlíčkobrodsku (str. 27 až 62 zprávy o daňové kontrole ze dne 14.6.2017, č.j. 990733/17/2913-00560-705265). Správce daně a žalovaný dospěli k závěru, že žalobce své důkazní břemeno ohledně prokázání nároku na odpočet DPH dle níže specifikovaných daňových dokladů neunesl a pochybnosti správce daně nevyvrátil. Žalobce s tím nesouhlasí.
17. Podle zprávy o daňové kontrole ze dne 14.6.2017, č.j. 990733/17/2913-00560-705265, nebyly žalobci uznány ve zdaňovacích obdobích 1., 2. a 3. čtvrtletí 2014 uplatněné odpočty daně na vstupu u plnění od dodavatele TRADE BUILDING s.r.o. dle následujících dokladů: faktury č. 010/2014, 011/2014, 012/2014, 013/2014 s předmětem plnění třídění a balení česneku, faktury č. 014/2014, 015/2014 a 026/2014 s předmětem plnění loupání česneku, a faktury č. 027/2014 s předmětem plnění sázení česneku, v rámci zdaňovacího období 1. čtvrtletí 2014; faktury č. 041/2014, 042/2014, 043/2014 s předmětem plnění okopávání česneku a faktura č. 060/2014 s předmětem plnění okopávání a hlávkování česneku, v rámci zdaňovacího období 2. čtvrtletí 2014; faktura č. 074/2014 s předmětem plnění hlávkování a sklizeň česneku, faktura č. 084/2014 s předmětem plnění sklizeň česneku, a faktury č. 092/2014 a 105/2014 s předmětem plnění očištění a kalibrace česneku, v rámci zdaňovacího období 3. čtvrtletí 2014.
18. Odpočet DPH je veřejnoprávním nárokem, jehož uplatnění je možné pouze za zákonem stanovených podmínek. Plátce, který uplatňuje odpočet DPH, musí oprávněnost nároku, deklarovaného v daňovém přiznání, správci daně prokázat. „...nárok na odpočet daně z přidané hodnoty vzniká tehdy, pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění své ekonomické činnosti za splnění dalších zákonem vymezených podmínek (§ 72 a následující zákona o dani z přidané hodnoty). Daňový doklad proto per se není poukázkou na vznik nároku na odpočet daně: aby mu mohla být přisouzena důkazní hodnota ve smyslu § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, musí věrně zobrazovat právě faktickou stránku věci - tj. přijetí zdanitelného plnění. Neodpovídají-li některé nebo dokonce všechny údaje uvedené na daňovém dokladu skutečnosti, nelze mechanismus předvídaný v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty využít. Jinými slovy obecně sice samotné předložení formálně bezvadného daňového dokladu postačuje k prokázání vzniku nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, avšak vzniknou-li správci daně pochybnosti o správnosti údajů na tomto dokladu, resp. pochybnosti o uskutečnění zdanitelného plnění či naplnění jiných zákonných podmínek pro uplatnění odpočtu daně, ztrácí daňový doklad svoji důkazní hodnotu předvídanou v § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty a nárok na odpočet daně je třeba prokazovat dalšími

způsoby předvídanými daňovým řádem...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 Afs 10/2010-71).

19. Pro přiznání nároku na odpočet daně je tedy nutné splnit podmínku, která dle § 73 odst. 1 ZDPH spočívá v předložení daňového dokladu se zákonem stanovenými náležitostmi, který nebyl v daňovém řízení zpochybněn, neboť je třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. Samotné doložení po formální stránce bezvadného daňového dokladu nemusí být dostatečným podkladem pro uznání nároku na odpočet daně.
20. Pokud jde o rozložení důkazního břemena, v první fázi daňový subjekt své důkazní břemeno unese předložením daňových dokladů a dalších povinných evidencí a účetních záznamů. V případě, kdy správci daně vzniknou pochybnosti ohledně těchto důkazních prostředků předložených daňovým subjektem a ty kvalifikovaně vyjádří, dojde k přenosu důkazního břemena zpět na daňový subjekt (§ 92 odst. 5 písm. c/ daňového řádu). Ten je povinen předložit další důkazní prostředky a svá tvrzení prokázat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.10.2014, č.j. 9 Afs 48/2013-32). Pokud daňový subjekt dalšími důkazními prostředky svá tvrzení nedoloží a pochybnosti správce daně relevantním způsobem nevyvrátí, neunese důkazní břemeno, vztaženo k projednávané věci, ohledně prokázání naplnění zákonem stanovených podmínek pro přiznání jím uplatněného nároku na odpočet DPH; nárok na odpočet DPH mu proto nenáleží.
21. V rámci daňové kontroly správce daně vyslechl S. K., který uvedl, že má na starosti veškeré záležitosti žalobce týkající se pěstování česneku, jeho prodeje, popřípadě nákupu, a dále vede evidenci pro rostlinnou a živočišnou výrobu na základě dohody o provedení práce. Uvedl, že žalobce má pronajaty prostory v „Mírovce“ u Havlíčkova Brodu – sklad a část bramborárny pro sušení česneku od společnosti BSHB s.r.o.; od uvedené společnosti mají také pronajaty pozemky o rozloze asi 15 ha v k.ú. X. Doložil k tomu kopii protokolu z kontroly Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „SZPI“) ze dne 30.4.2013 a s tím spojenou fotodokumentaci pozemků a prostor. Dále uvedl, že mají pronajaty pozemky v k.ú. X o celkové výměře 16 ha od společnosti AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o., a to od podzimu roku 2013; pěstování česneku probíhá na Havlíčkobrodsku a Znojemsku v poměru asi 50:50. Obchodní činnost spojená s pěstováním česneku se v roce 2013 týkala pouze výroby na Havlíčkobrodsku. Podle S. K. proběhla na Znojemsku v roce 2013 pouze výsadba česneku a k pronájmu pozemků a budov na Havlíčkobrodsku již byly správci daně předloženy smlouvy o pronájmu se společností BSHB s.r.o. S. K. nevěděl, zda je společnost BSHB s.r.o. vlastníkem pozemků. Pokud jde o orbu, osívání a přípravu pro sázení, to zajišťovala společnost BSHB s.r.o., okopávání, sázení, hlávkování a sklizeň zajišťovala v roce 2013 Garant Building s.r.o., od roku 2014 TRADE BULDING s.r.o. S. K. dále uvedl, že mají pouze jednoho odběratele, kterým je GARMEZ group, s.r.o. (protokol ze dne 2.7.2014, č.j. 1264643/14/2913-05401-705265).
22. Ve vztahu k cenám za práce související s pěstováním česneku (okopávání, sázení, hlávkování, sklizeň a loupání) žalobce v průběhu daňové kontroly uvedl, že dohody na tyto služby byly učiněny ústně za ceny, které mu vyhovovaly; uvedl, že cena za nákup služeb od TRADE BULDING s.r.o. se pohybovala kolem 10 Kč za m² pěstební činnosti a 10 až 30 Kč za kg při čištění, kalibraci a stroužkování podle jakosti. Ke svému vyjádření žalobce předložil také skladovou evidenci za období 10.7.2012 až 8.7.2014.

23. Pokud jde o výše shrnutá tvrzení svědka S. K., tak o jejich pravdivosti a správnosti vznikly správci daně pochybnosti, neboť zjistil, že kontrola SZPI ze dne 30.4.2013 se nevztahuje k pěstování česneku na Havlíčkobrodsku, nýbrž na pozemcích v k.ú. X, a rovněž uskladnění česneku je dle zápisu SZPI na farmě v Kúsách a ve Velkém Meziříčí na Ski Klubu na Fajtově kopci. Ani z předložených fotografií není patrné, zda se jedná o pozemky a skladovací prostory na Havlíčkobrodsku.
24. Správce daně dále požádal místně příslušného správce daně TRADE BUILDING s.r.o. o ověření sporných plnění u tohoto dodavatele. Dožádaný správce daně sdělil, že uvedený daňový subjekt je nekontaktní, na výzvu správce daně nezareagoval a při místním šetření bylo zjištěno, že na své adrese fakticky nesídlí, nemá zde žádné označení na budově ani na zvonku. Dne 23.7.2014 místně příslušný správce dane sdělil, že od uvedeného daňového subjektu následně obdržel přijaté a vystavené faktury včetně evidence pro účely DPH za 4. čtvrtletí roku 2013. Žalovaný k tomu dále s odkazem na veřejně dostupné rejstříky dodal, že na adrese sídla má ke dni 5.3.2018 dle veřejně dostupných rejstříků nahlášeno sídlo 76 ekonomických subjektů.
25. Pochybnosti správce daně, které žalobce nevyvrátil a které správci daně vznikly na základě výše uvedených zjištění, spočívaly jednak v okolnostech samotného obhospodařování pozemků na Havlíčkobrodsku (dle žalobce se jednalo o 15,52 ha plochy na půdním bloku PB/DPB 660-1100 1901/26), a dále v množství žalobcem vypěstovaného česneku - v roce 2013 zde mělo být vypěstováno 122 tun a v roce 2014 žalobce (až v odvolání) uvedl, že vypěstoval 170 tun česneku. Pochybnosti správce daně se dále týkaly rozsahu a ceny deklarovaných plnění od TRADE BUILDING s.r.o. (V podrobnostech k tomu zdejší soud odkazuje na shrnutí žalovaného v bodu 27 napadeného rozhodnutí a na kontrolní zjištění správce daně shrnuté na str. 38 až 41 zprávy o daňové kontrole ze dne 14.6.2017, č.j. 990733/17/2913-00560-705265).
26. Pokud jde o plnění spočívající v třídění a balení česneku a loupání česneku vykázaná v 1. čtvrtletí 2014 (měsíce únor a březen), ta se logicky musela vztahovat k česneku vyprodukovanému již v roce 2013. Jak plyne ze zprávy o daňové kontrole, správce daně vycházel v tomto směru mj. z výsledků daňové kontroly na DPH za zdaňovací období 1. až 4. čtvrtletí 2013, které byly shrnuty ve zprávě o daňové kontrole č.j. 1261056/15/2913-00560-705265, která je součástí správního spisu. Jak k tomu dále upozornil žalovaný v bodu 35 napadeného rozhodnutí, proti rozhodnutí o doměření daně na základě výsledků předmětné daňové kontroly žalobce neuplatnil opravné prostředky. Žalobce v souvislosti s tím, že vlastní výroba česneku v roce 2013 činila 122 tun, odkazoval také na informaci z tisku ze dne 26.2.2014 (článek „Mírná zima česneku neublížila, pěstitelé očekávají dobrou úrodu“ publikovaný na portále deník.cz) a dále poukázal na to, že výnosy česneku v České republice jsou 4 až 7 tun na hektar, proto pro výrobu česneku v tvrzeném objemu bylo potřeba v průměru cca 17,5 až 30,5 ha.
27. Z argumentace žalovaného a správce daně je ve vztahu k žalobcem uváděnému množství vypěstovaného česneku zřejmé, že takové množství je s ohledem na plochu pozemků nereálné. Žalobce by dosáhl přibližně dvakrát vyššího výnosu (asi 7,8 t/ha), než byl v daném roce průměrný výnos v České republice (4,05 t/ha); množství 122 t se nadto týká pouze česneku prodejní kvality, skutečná produkce (včetně česneku neprodejní kvality či určeného k výsadbě) by pak tedy musela být ještě mnohem vyšší. Pokud žalobce odkazoval na článek z tisku ze dne 26.2.2014 obsahující mimo jiné informaci, že někteří pěstitelé

dosáhli v roce 2013 výnosu i kolem 6 či 7 tun na hektar, k tomu již správce daně ve zprávě o daňové kontrole poznamenal, že Havlíčkobrodsko není z hlediska podnebí nejvhodnější lokalitou pro pěstování česneku (tou je např. oblast Znojemska či Uherskohradištska, jak při své svědecké výpovědi uvedl i prokurista společnosti AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. JUDr. J. M.), a proto je dosažení takto nadprůměrného výnosu (takřka 8 t/ha) nereálné. Jak dále upozornil žalovaný, ani údaje z předložené skladové evidence neodpovídají tvrzeným skutečnostem; ze záznamu totiž nevyplývá, že by v roce 2013 bylo naskladněno 122 tun česneku, který by navíc pocházel z Havlíčkobrodsku (bod 35 napadaného rozhodnutí).

28. Pokud jde o samotné obhospodařování pozemků na Havlíčkobrodsku, žalobce k výzvě správce daně uvedl, že při jeho dohledávání zjistil, že smlouva o nájmu byla stornována a nahrazena smlouvou o zápůjčce bez náhrad.
29. Správce daně zaslal dne 11.9.2014 Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „SZIF“) výzvu k poskytnutí informací č.j. 1435059/14/2913-05401-705265, ve které požadoval informace ve vztahu k udělení dotací na půdní blok PB/DPB 660-1100 1901/26. Podle odpovědi SZIF uvedený půdní blok obhospodařuje a žádá na něj dotace společnost BSHB s.r.o. Dne 3.12.2014 obdržel správce dane od SZIF doplnění informací, že předmětné pozemky na Havlíčkobrodsku byly využívány samotným vlastníkem pozemku, společností BSHB s.r.o. K vyjádření byl přiložen i protokol o kontrole SZIF konané v listopadu roku 2014, při níž bylo zjištěno, že v roce 2014 byl pouze na části o výměře cca 2 ha pěstován česnek a na zbývajících ploše bylo pěstováno žito.
30. Správce daně dále poukázal na rozpory ve svědeckých výpovědích, které byly v rámci daňové kontroly provedeny, které hodnotil společně s ostatními důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Zjištěné rozpory shrnul na str. 44 až 61 zprávy o daňové kontrole ze dne 14.6.2017, č.j. 990733/17/2913-00560-705265, přičemž poukázal zejména na skutečnost, že vyjádření jednotlivých svědků, zejména pokud jde o rozsah obdělávaných pozemků na Havlíčkobrodsku, se postupně měnila v závislosti na výzvách a zjištěních správce daně a neodpovídala tvrzením, které svědci uplatňovali v minulosti; zdejší soud na tomto hodnocení žádné vady neshledává.
31. Jednatel společnosti BSHB s.r.o. S. S. ve svém písemném vyjádření i při výsledku v rámci daňové kontroly nejprve uvedl, že pěstební činnost žalobce probíhala na Havlíčkobrodsku na pozemcích o výměře 15,52 ha v období od 2.3.2013 do 13.9.2014; později své tvrzení upravil tak, že v roce 2014 se na Havlíčkobrodsku pěstoval česnek pouze na 2 ha. Správce daně poukázal na to, že v rámci kontroly ze strany SZIF, která proběhla ve dnech 7.11.2014 až 11.11.2014, S. S. sdělil, že „Prohlašuji, že DPB 660-1100 1901/26 o výměře 15,52 ha obhospodařovala v letech 2013 a 2014 firma BSHB s.r.o.“; svědek k tomuto rozporu uvedl, že se ho na pěstební činnost žalobce ze strany SZIF nikdo neptal. Svědek potvrdil, že nájemní smlouva mezi BSHB s.r.o a žalobcem ze dne 1.3.2013 nebyla v praxi uplatněna a dále uvedl, že byla nahrazena smlouvou o zápůjčce. Správce daně poukázal na to, že při kontrole SZIF byla S. S. předložena smlouva o nájmu předmětných pozemků uzavřená mezi BSHB s.r.o. a žalobcem, k níž S. S. sdělil, že tato smlouva se v praxi vůbec neuplatnila, ovšem o tom, že byla uzavřena nová smlouva o zápůjčce, se nezmínil.
32. Podle svědka měl být sklizený česnek uskladněn ve skladu na Mírovce, kde následné práce prováděly osoby rumunské národnosti, ovšem provádění jednotlivých prací nebyl S. S.

osobně přítomen. K česneku, který se nacházel ve skladu na Mírovce při kontrole SZIF v listopadu 2014, sdělil, že ten pocházel ze sklizně na Znojemsku i na Havlíčkobrodsku v roce 2014, přičemž se mělo jednat přibližně o 100 až 150 tun česneku, jehož vlastníkem měl být podle svědka S. K. Podle správních orgánů je nereálné, aby se na ploše 13 ha reálně mohl vypěstovat česnek v takovém množství, reálný odhad dle údajů z Českého statistického úřadu je max. 50 až 60 tun.

33. Žalovaný k měnícímu se obsahu vyjádření S. S. také upozornil, že žalobce v e-mailové komunikaci s pracovníci SZIF dne 3.6.2015 vznesl dotaz, zda žadatel o dotace poruší podmínky pro přidělení dotací, pokud pozemky přenechá formou bezplatné zápůjčky k obdělávání jinému zemědělci (uvedená komunikace byla předložena žalobcem spolu s vyjádřením k výsledku kontrolního zjištění ve vztahu k daňové kontrole na DPH za zdaňovací období 1. až 4. čtvrtletí roku 2013). SZIF nejprve odpověděl, že tento způsob je nepřipustný, ale po následném telefonátu a opětovném dotazu obdržel žalobce dne 29.6.2015 od SZIF zcela odlišnou odpověď, a sice že čerpat dotace na pozemky, které budou následně přenechány k užívání jinému subjektu, je možné, tzn. bez udělení sankcí. Hned následující den pak učinil S. S. prohlášení o tom, že pozemky užíval žalobce. Podle žalovaného je zvláštní, že si žalobce možnost obdělávat pozemky jiného vlastníka, který na ně pobírá dotace, neověřil u SZIF již před samotným započatím pěstební činnosti, pokud by skutečně měla v tvrzeném rozsahu proběhnout, ale učinil tak až v souvislosti s probíhající daňovou kontrolou. S. S. sice vypověděl, že původní smlouva o nájmu z 1.3.2013 byla po poradě na Ministerstvu zemědělství nahrazena smlouvou o výpůjčce, avšak žádný důkaz o této poradě neměl správce daně k dispozici a ani žalobce se o této skutečnosti nezmínil; naopak ještě dne 9.5.2014 žalobce v rámci daňové kontroly předložil jako důkaz o užívání pozemku právě smlouvu o nájmu, samotnou smlouvu o zápůjčce pak doložil až 30.6.2015.
34. Pokud jde o výsledky S. V. (protokol č.j. 1686612/16/2913-00560-705265) a I. Z. (protokol č.j. 1686648/16/2913-00560-705265), zaměstnankyň BSHB s.r.o., ty uvedly, že je jim známo, že společnost BSHB s.r.o. v roce 2013 a 2014 spolupracovala se žalobcem. Podle svědkyň došlo k uskladnění česneku ve skladu na Mírovce pro žalobce. Dále svědkyně sdělily, že práce související se zpracováním česneku měli provádět pracovníci rumunské národnosti. Svědkyně tedy sice potvrdily uskladnění česneku ve skladu na Mírovce, neuvedly však v jakém množství, ani nepotvrdily, že tento česnek pocházel z vlastní produkce žalobce, a žádné konkrétní informace k rozsahu samotných sporných plnění nesdělily.
35. Dále správce daně vyslechl syna S. S., Ing. S. S. (protokol ze dne 11.11.2016, č.j. 1686668/16/2913-00560-705265), který v letech 2013 a 2014 pracoval pro společnost BSHB s.r.o. Svědek uvedl, že žalobce česnek pěstoval i skladoval a že pro něj na Havlíčkobrodsku prováděl osobně chemické ošetřování česneku, a dále měl zajišťovat dovoz česneku ze skladu v Hrádku u Znojma v roce 2014 (skladu společnosti AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o.). Ing. S. S. podle žalovaného nedokázal uvést, kdy tvrzené chemické ošetření prováděl, ani kolikrát, či ve kterém ročním období se tak mělo stát, pouze uvedl, že mělo jít o část půdního bloku; uvedené je i v rozporu se svědeckou výpovědí S. S., který uvedl, že si práce v roce 2013 a 2014 související s pěstováním česneku na Havlíčkobrodsku, jako hnojení, závlahy a chemickou ochranu plodin, zabezpečoval S. K. sám. Žalobce se přitom o provedení postřiku česneku společností BSHB s.r.o. v žádném svém vyjádření nezmínil a v

této souvislosti nebyla správci daně předložena ani žádná faktura na takové služby. Podle žalovaného se rovněž o převážení česneku ze skladu v Hrádku u Znojma do skladu na Mírovce ani žalobce, ani jednatel BSHB s.r.o., či společnost AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o., nezmninili, a správce daně neměl k dispozici ani žádné doklady, které by potvrzovaly užívání skladových prostor v Hrádku u Znojma či pronájem vysokozdvizného vozíku, který měl být k nakládce česneku dle tvrzení svědka využíván.

36. Správce daně rovněž vyslechl JUDr. J. M., prokuristu společnosti AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o., který potvrdil provedení služeb na Znojemsku a vysvětlil tvorbu cen od AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o., přičemž z jeho výpovědi vyplynulo zpochybnění žalobcem deklarovaných přijatých plnění, pokud jde o sázení česneku a ošetřování česneku ze strany TRADE BUILDING s.r.o. (str. 56 až 58 zprávy o daňové kontrole).
37. Pokud tedy žalobce namítá, že výše shrnuté svědecké výpovědi jeho tvrzení prokazují, tak zdejší soud s ním nesouhlasí.
38. Podle zdejšího soudu správce daně a žalovaný nepochybili, pokud u plnění spočívajícího v třídění a balení česneku a loupání česneku vykázaných v měsíci únor a březen 2014 a vztahujících se k česneku vyprodukovanému v roce 2013 dospěli k závěru, že žalobce neprokázal, že na půdním bloku 660-11001901/26 o výměře 15,52 ha na Havlíčkobrodsku tvrzené množství 122 tun česneku, kterého se měly deklarované služby týkat, skutečně vypěstoval.
39. Pokud žalobce namítá, že žalovaný odmítl provést výslech doc. Ing. P. R., Ph.D., děkana Agronomické fakulty Mendelovy univerzity v Brně, ústavu agrochemie, půdoznalectví, mikrobiologie a výživy rostlin, a J. K., šlechtitele a pěstitele česneku z Poběžovic u Holic v Pardubickém kraji, tak sám žalobce dodává, že uvedení svědci nemohou prokázat faktickou pěstební činnost žalobce; právě tato skutečnost je však v tomto směru podstatná. Proto podle zdejšího soudu žalovaný nepochybil, pokud v napadeném rozhodnutí uvedl, že svědci nemohou prokázat faktický rozsah plnění ani skutečný rozsah pěstební činnosti žalobce a proto by se jejich vyjádření pohybovala v rovině teoretických úvah, aniž by mohla postavit najisto, že se sporná plnění uskutečnila tak, jak je deklarováno na předložených dokladech. Na správnost uvedeného závěru nemůže mít vliv ani odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.12.2014, č.j. 8 Afs 79/2012-34, podle něhož *„Svědka je třeba vyslechnout, ledaže se jedná o požadavek vedený toliko snahou mařit či účelově prodlužovat daňové řízení...“*, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.3.2005, č.j. 1 Afs 51/2004, podle něhož *„Je vadou řízení, odůvodnil-li správce daně závěr o vyloučení výdaje na zhotovení propagačního materiálu z daňově uznatelných výdajů tím, že daňový subjekt neprokázal existenci reklamních předmětů, a přitom neprovedl dokazování výsledkem svědků, jež daňový subjekt navrhl; to platí tím spíše v případě, že výslech těchto svědků byl jediným důkazním prostředkem, jímž bylo možno existenci reklamních předmětů prokázat.“* Podle zdejšího soudu z uvedených rozsudků nelze dovozovat povinnost správního orgánu důkazním návrhům v podobě výsledku svědka vždy automaticky vyhovět.
40. Jestliže žalobce v této souvislosti namítá, že správní orgány celostátní statistiky výnosnosti pěstební činnosti používají v rámci své argumentace proti žalobci, tak předně na uvedenou statistiku odkazoval sám žalobce; již výše shrnuté pochybnosti správce daně a žalovaného o

tom, zda jsou žalobcem tvrzené údaje o jeho produkci reálné, jsou podle zdejšího soudu dostatečně zdůvodněné. Zdejší soud přitom souhlasí, že nebylo povinností správce daně prokázat, jak žalobce prodané množství česneku pořídil.

41. Pokud jde o užívací právo k pozemkům, tak zdejší soud souhlasí se závěrem správních orgánů, že žalobce pochybnosti o možnosti využívat plochu o tvrzené výměře 15,52 ha na Havlíčkovobrodsku dostatečným způsobem nerozptýlil.
42. Především ale zdejší soud zdůrazňuje, že i v případě, že by žalobce skutečně měl možnost pěstovat česnek na dotčené půdě, svá tvrzení o výnosnosti, relevantním způsobem správními orgány zpochybněná, ničím nedoložil. Proto zdejší soud považuje za nepřipadnou polemiku žalobce nad vymezením pojmu „obhospodařování pozemku“ a jeho vlivu na možnost čerpání dotací. Stejně tak podle zdejšího soudu žalovaný nepochybil, pokud nevyslechl Ing. J. Z., vedoucí oddělení přímých plateb a ostatních opatření Státního zemědělského intervenčního fondu, regionálního odboru Brno, která by podle žalobce potvrdila skutečnost, že tvrzení společnosti BSHB s.r.o. o obhospodařování předmětných pozemků a užívání žalobcem je v souladu s platnými právními předpisy; i k tomuto důkaznímu návrhu žalovaný správně poznamenal, že je zřejmé, že uvedená svědkyně není schopna dosvědčit faktické užívání pozemků na Havlíčkovobrodsku žalobcem a její výpověď by nemohla odstranit pochybnosti ohledně uskutečnění sporných plnění tak, jak plyne z předložených dokladů.
43. Pokud jde o přijaté plnění v podobě loupání a sázení česneku, tak i to správce daně dostatečným způsobem zpochybnil.
44. Poukázal na doklad č. 613741 ze dne 9.12.2013 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2013, vystavený společností AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o., podle něhož uvedená společnost provedla pro žalobce přípravné práce pro pěstební činnost česneku v roce 2014 na Znojemsku v celkové částce 133 078,80 Kč (základ daně 109 982,50 Kč, daň 23 096,33 Kč); z toho za obsluhu sazečky v rozsahu 87,5 hod. bylo fakturováno celkem 13 125 Kč bez DPH a za loupání česneku 18 607,50 Kč bez DPH. Dále správce daně zjistil, že na základě smluvního ujednání s AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. užíval žalobce na Znojemsku pozemky o rozloze cca 11 ha, přitom na Havlíčkovobrodsku byla dle zjištění SZIF česnekem osázena v roce 2014 plocha o rozloze cca 2 ha. Pokud tedy společnost TRADE BUILDING s.r.o. za sázení česneku dle dokladu č. 027/2014 vyfakturovala žalobci částku ve výši 700 000 Kč bez DPH a za loupání česneku dle dokladu č. 014/2014, č. 015/2014 a č. 026/2014 částku celkem 580 000 Kč bez DPH, přičemž pozemky na Znojemsku (11 ha) osázela společnost AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. za cenu 13 125 Kč bez DPH a na Havlíčkovobrodsku byly osázeny jen 2 ha, pak jsou společností TRADE BUILDING s.r.o. vyfakturované částky vzhledem k ploše pozemku, které mohly být k pěstební činnosti žalobcem využity, neadekvátní.
45. Nadto pokud žalobce jako přílohu k odvolání přiložil prohlášení AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. podepsané prokuristou JUDr. J. M., ze kterého podle žalovaného plyne, že uvedená společnost neprováděla pro žalobce výsadbu česneku v roce 2013, nýbrž pouze obsluhu rýhovače (sazečky) pro ruční sázení, tak žalovaný také správně poznamenal, že jediná spojitost mezi uvedeným prohlášením a spornými plněními je ve vztahu k sázení česneku dle dokladu č. 027/2014 od TRADE BUILDING s.r.o. Jak dále žalovaný upozornil, JUDr. J. M. v rámci daňové kontroly uvedl, že byla osázena celá plocha

pozemků na Znojemsku; pokud by se sázení česneku dle dokladu č. 027/2014 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.3.2014 vztahovalo k této lokalitě, muselo by být uskutečněno ve stejný den, v jaký bylo poskytnuto plnění obsluha sázečky společností AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. dle dokladu č. 613741 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 30.11.2013. S tím zdejší soud souhlasí.

46. Pokud žalobce k postřiku česneku dle dokladu č. 6140541 ze dne 8.8.2014 vystaveného společností AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o. s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.7.2014 namítá, že jde o nesoulad data uvedeného na daňovém dokladu a faktického provedení postřiku, který byl logicky proveden před sklizní a až na konci července fakturován, čemuž podle žalobce odpovídají doklady týkající se hlávkování a sklizně česneku č. 074/2014 a 084/2014, tak podle zdejšího soudu je tvrzení o provedení postřiku dle dokladu č. 6140541 před sklizní ničím nepodložené a žalobce pochybnosti správních orgánů v tomto směru nijak nerozptýlil.
47. Pokud jde o plnění v podobě okopávání, hlávkování, sklizeň, očištění a kalibrace vztahující se k česneku pěstovanému v roce 2014, i tu vznikly správci daně oprávněné pochybnosti. Podle správce daně s ohledem na celkovou rozlohu obhospodařovaných pozemků (13 ha) jsou vyfakturované částky za služby spojené s údajným množstvím pěstovaného česneku, který žalobce prodal, neadekvátní. Podle správce daně s ohledem na průměrný výnos v České republice v roce 2013 (kdy z pohledu produkce česneku se jednalo o nadprůměrný rok), lze na ploše 13 ha vypěstovat cca 52 tun česneku, proto je zřejmé, že množství prodaného česneku žalobce nebyl reálně schopen vypěstovat. Pochybnosti poté vyvstaly i ve vztahu k samotné rentabilitě pěstování česneku, kdy při možném celkovém výnosu 52 tun, vynásobeno prodejní cenou žalobce 60 Kč/kg, vychází částka 3 120 000 Kč jakožto reálný obrát žalobce (max. 5 200 000 Kč v případě nejvyšší prodejní ceny 100 Kč/kg). Ovšem pouze za služby související s pěstební činností česneku v roce 2014 byla žalobci vyfakturována společností TRADE BUILDING s.r.o. částka ve výši 7 155 135 Kč, tedy částka zcela zřejmě neadekvátní k reálně možným výnosům z vlastní produkce.
48. Žalovaný dále k pěstební činnosti česneku v roce 2014 správně upozornil, že co se týče užití plochy, dle rozpisu pěstební činnosti v období podzim/zima 2013 byla vysázena výměra přibližně 10 ha na Znojemsku (pozemky v zápůjčce od AGROSPOL HRÁDEK, spol. s r.o.) a přibližně 2 ha na Havlíčkovobrodsku. Pokud žalobce v rámci odvolání specifikoval výrobu česneku v roce 2014 na 10 tun/ha, tedy celkem 170 tun česneku (z toho I. kvalita 120 tun a II. kvalita 50 tun), tak i zde zdejší soud souhlasí se žalovaným, že dosahování tak nadprůměrných výnosů je nereálné a především ničím neprokázané. Je třeba rovněž souhlasit se žalovaným, že do 31.7.2014 žalobce nemohl dodávat svému odběrateli česnek z nové produkce, současně žalobce ani neprokázal stav zásob česneku z roku 2013.
49. Uvedené závěry správních orgánů jsou podle zdejšího soudu logicky správné a dostatečně zdůvodněné.
50. Pokud žalobce namítá, že v případě plateb v hotovosti neporušil žádný právní předpis, tak ze správní spisu vyplynulo, že žalobce ke svému vyjádření ze dne 12.3.2015 přiložil sestavu bankovních pohybů účetního deníku vztahující se k roku 2014, nikoliv správcem daně požadované bankovní výpisy; správce daně proto zaslal výzvu bankovnímu ústavu Waldviertler Sparkasse Bank AG, od něhož žádal zaslání výpisu z účtu č. 1000040955/7940,

jehož vlastníkem je žalobce (výzva č.j. 1676158/14/2913-00560-705265 ze dne 10.12.2014). Žalovaný sice s odkazem na zjištění správce daně uvedl, že z předložených výpisů je patrné, že úhrady faktur ze strany žalobce proběhly, ovšem je neobvyklé, že vždy ve stejný den převodu byla na účet žalobce vždy vložena příslušná částka v hotovosti; současně však zdůraznil, že ani prokázání úhrady faktur nevyvrací pochybnosti o faktickém rozsahu uskutečnění sporných plnění, adekvátnosti fakturovaných částek ani o následném použití sporných plnění pro ekonomickou činnost žalobce. S tím zdejší soud souhlasí.

51. Podle zdejšího soudu bez ohledu na způsob platby a jejich hodnocení správními orgány je podstatné především to, že žalobce byl povinen prokázat, že plnění byla uskutečněna tak, jak deklaroval, tedy tvrzeným dodavatelem, v tvrzeném rozsahu a za tvrzenou cenu. Podle zdejšího soudu vznikly správním orgánům oprávněné pochybnosti jak ohledně rozsahu plnění, tak i vyfakturovaných cen. Pokud žalobce namítá, že on a jeho dodavatel nikdy nebyli spojenými osobami, zdejší soud k tomu uvádí, že v daném případě správce daně ani žalovaný nedospěli k závěru, že by žalobce a jeho dodavatelé byly spojenými osobami, které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty, resp. ve vztahu k nyní posuzované problematice odpočtu DPH, že by důvod neuznání nároku na odpočet DPH spočíval v daňovém podvodu. Tvrzení žalobce o tom, že ceny byly tržní a byly stanoveny dohodou stran ve výši, která žalobci vyhovovala, neprokazuje, že ceny odpovídaly skutečnému předmětu a rozsahu sporných plnění, když především rozsah samotných plnění nebyl prokázán.
52. Pokud žalobce namítá, že zjištění správce daně o nekontaktnosti TRADE BUILDING s.r.o. nelze klást k jeho tíži, zdejší soud uvádí, že tyto skutečnosti nebyly nosným důvodem pro závěr o tom, že žalobce své důkazní břemeno neunesl, nýbrž impulsem k pochybnostem správce daně doplněným o další kontrolní zjištění. K tomu zdejší soud dodává, že nelze přisvědčit námitce žalobce, že správce daně měl ve vztahu k uvedené společnosti využít „donucovacích“ prostředků, jak získat požadované údaje; byl to žalobce, koho tížilo důkazní břemeno a kdo byl povinen zajistit si dostatečné doklady týkající se přijatých plnění a jejich rozsahu.
53. Pokud žalobce namítá, že správce daně měl stanovit daň podle pomůcek, tak podle § 98 odst. 1 věty první daňového řádu nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daň stanovit na základě dokazování, správce daně stanoví daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem.
54. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2019, č.j. 3 Afs 365/2017-41, „*Pro použití pomůcek však nelze stanovit „žádný algoritmus či pravidlo, záleží vždy na konkrétním skutkovém stavu. Není vyloučeno z povahy věci, aby byla stanovena daň dokazováním i v situaci, kdy účetnictví je neúplné a neprůkazné, resp. bylo ztraceno či zničeno, ale účetní případy lze dostatečně spolehlivě prokázat jinak. Nelze ani vyjádřit procentuální rozsah zpochybněného účetnictví, ale je nutno věc posuzovat, resp. neunesení důkazního břemene poměřovat vždy ke konkrétnímu případu ve všech souvislostech; záleží především na intenzitě pochybností ohledně zjištěných chyb a nesrovnalostí v účetnictví, na jejich rozsahu, ale také na jejich obsahu“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 4 Afs 87/2015 – 29, bod 11) ... Neprokázání daňové uznatelnosti konkrétních výdajů totiž samo o sobě ještě není způsobilé zpochybnit účetnictví jako celek a nemožnost stanovit daň dokazováním ...“.*

55. Pokud žalobce namítá, že v případě daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob (za zdaňovací období roku 2013) dospěl správce daně k nutnosti aplikovat institut pomůcek ve smyslu § 98 daňového řádu, tak v nyní posuzované věci správní orgány zpochybnilly rozsah a cenu plnění, z nichž si žalobce nárokoval odpočet DPH, s tím, že žalobce ve vztahu k nim neunesl důkazní břemeno. Lze souhlasit se žalobcem, že musel mít jisté náklady, jinak by nemohl realizovat obchod se svým odběratelem, nicméně ne všechny náklady daňového subjektu mají za následek vznik nároku na odpočet DPH. Pokud žalobce důkazní břemeno ve vztahu k nároku na odpočet DPH ve smyslu § 72 a 73 ZDPH neunesl, důsledkem toho je neuznání tohoto odpočtu a nikoli povinnost správce daně stanovit tento nárok podle pomůcek. O správnosti daně na výstupu neměl správní orgán pochybnosti, ale pokud jde o nárok na odpočet DPH, ten může být uznán jen za zákonem stanovených podmínek (§ 73 zákona o DPH). Samotná skutečnost, že žalobce neunesl důkazní břemeno ve vztahu k nároku na odpočet daně, tedy neznamená, že by byl správce daně povinen stanovit nárok na odpočet daně podle pomůcek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.1.2016, č.j. 4 Afs 87/2015-29, č. 3418/2016 Sb. NSS).
56. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

57. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. srpna 2020

David Raus v.r.
předseda senátu